

Nr 214.

Av herrar **Sederholm** och **Johansson, Johan Bernhard**, om påskyndande av utredningen angående utbyggande av den frivilliga försäkringen mot olycksfall i arbete.

Den svenska försäkringen mot olycksfall i arbete omfattar allenast personer, som mot avlöning användas till arbete för arbetsgivares räkning. Frågan om försäkringens utsträckning till vissa självständiga företagare såsom småbrukare, torpare, hantverkare m. fl., har flera gånger varit under övertvägande men ännu icke lett till resultat. 1928 års riksdag beslöt anhålla om utredning rörande lämpligheten av sådan utvidgning av den frivilliga försäkringen. Den sålunda begärda utredningen har emellertid ännu icke blivit framlagd trots de senare årens synnerligen starka utveckling av socialförsäkringen i övrigt.

Utan att nu intaga någon ståndpunkt till spörsmålet huruvida och på vilket sätt en sådan utvidgad försäkring må kunna anordnas, vilja vi dock erinra, att det dess värre ingalunda är sällsynt, att allvarliga olycksfall drabba mindre jordbrukare under skötsel av djuren, användning av maskiner, skogskörslor m. fl. dagligen förekommande sysslor eller små företagare i hantverket, vilka ofta arbeta sida vid sida med en eller ett par arbetare. Sådana yrkesidkare äro lika beroende av sin arbetskraft som lönarbetarna. En försäkring, som skyddar dem mot de ekonomiska verkningarna av ett olycksfall, är för dem ett viktigt önskemål. Det är därför angeläget att få svar på frågan huruvida detta önskemål kan fyllas.

Vi erinra, att den ovannämnda år 1928 begärda utredningen icke synes stå i så nära samband med en år 1934 av riksdagen begärd utredning angående olycksfallsbegreppet m. m., att förstnämnda utredning behöver försenas genom den senare begärda.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte anhålla, att den år 1928 begärda utredningen angående utbyggande av den frivilliga försäkringen mot olycksfall i arbete måtte i möjligaste mån påskyndas.

Stockholm den 23 januari 1936.

G. Sederholm.

J. B. Johansson.

